

Ljubomir Vučinić

SUGESTIJA PROSTORA LINIJOM

(Selektovani radovi iz domena 2D plastičkih umetnosti kolekcije Kulturnog centra Novog Sada, skupljenih u prošloj dekadi rada likovne redakcije)

Sugestija je postupak otvorenog ili skrivenog navođenja drugog čoveka ili grupe ljudi da nekritički, ali bez prisile, prihvate ideje, uverenja, stavove ili određene obrasce ponašanja.

Izvor: Wikipedia

Prostor: Segment pejzažnog doživljaja, Telo-antropomorfni prostor, Prostor simboličkog znaka, Individualno lirski prostor, Particija metaprostora; grupacije su po poetskoj bliskosti u selektovanim radovima.

Segment pejzažnog doživljaja

Pejzažni prizori u delima savremenih likovnih umetnika uobičajeno su *post festum* nastale, a ne direktno percipirane vizure, što se manifestuje i u delima Sava Pekovića, Lazara Markovića i Svetlane Jevtić. U gradivnom modelu ovi umetnici su se opredelili za energiju gustih linearnih sklopova. Savo Peković nas vodi energijom strme ravni, linearnim usmerenjem ka dijagonali ili otklonu od konvencije horizontale u pejzažu. Lazar Marković linearno valorizuje, razvrstava energetske nivoe i dovodi ih u kontrastnu konfrontaciju. Trase energija kao linearni zapis turbulentno nas uvode u moć kružnog poniranja, sugestivno predloženog u radu Svetlane Jevtić.

Telo – antropomorfni prostor

Kako ličnost postaje metaforički simbol usamljenosti, prepoznaćemo na prezentovanim radovima Milana Blanuše, Cvetka Lainovića, Milice Kojčić i Milana Grahovca. Primarnim sredstvom, linijom, na malom formatu Milan Blanuša potvrđuje status velikog umetnika koji je i u krajnjoj redukciji maksimalno eksplicitan. Milica Kojčić je telesno prevela u opcrtane simbole viđene kroz lični stav. Uzbudljiv linearni tok je odlika Cvetka Lainovića. Generacijski mlađi Milan Grahovac likovnom analizom savremenog sci-fi miljea podstiče futuristička promišljanja.

Individualno lirski prostor

Otklon od teskobe nesavršenog/zadatog prostora umetnik traži u nadrealnom/vlastitom vrtu pod imenom autora Dragana Jankova, Gordane Kazimirov Janković, Marije Čoban,

Gabrijele Hajzer, Nebojše Stojkovića. Harmonija linearnog pletiva kao da nas vizuelno uvodi u svet muzike bliske Draganu Jankovu. Mekana linija pastela Gordane Kazimirov Janković i treptavi trag Gabrijele Hajzer bliski su književnom terminu žensko pismo. Nebojša Stanković nas vraća u tragove detinjstva, dok Marija Čoban proverava stečeno znanje teorije forme sumirajući ekspresivnu liniju sa apliciranim kolažom.

Prostor simboličkog znaka

Likovno delo koje integralno predstavlja plastički znak gde se deskripcija i priča pojavljuju u nižem nivou, odrednica je prezentovanih radova Željke Momirov, Pala Dečova, Milana Matavulja i Miloša Vujanovića. Plodna crtačka produkcija Željke Momirov postepeno nas dovodi do sofisticirano sublimiranih objekata skulptora. Energetske crtice u rojevima i mnoštvo hipotetički zamišljenih tačaka gradi centralnu spiralu-znak večitog kretanja, na platnu Pala Dečova. Multidisciplinarnost kao životni credo molekularnog biologa i likovnog umetnika Milana Matavulja ostvarena je izborom simboličkih prikaza sveta biologije preko energično urezane linije u grafičku ploču. Miloš Vujanović je na suptilnoj potki vertikalno nizanog tkanja postavio aksiomatski čvrst simbol zatvorene petlje i tako postigao vizibilitet višeg reda.

Particija metaprostora

AURORA BOREALIS naziv je ciklusa radova Gordane Mirkov, ova fascinantna prirodna pojava inicijator je likovnih istraživanja svetlosnih traka u dodiru sa vasionom. Vertikalni linearni tokovi u seriji modularnih radova autora ovog teksta definisani su naslovom *REMISCENCIJE-DEFRAGMENTACIJA*. *GEOMETRIJA NESANICE* produkt je modernog-urbanog duha Nine Todorović gde se fluidi pretačaju, a liniju doživljavamo na razmeđima. Metaprostori enigmatski sugerišu deo lavirinta bez razrešenja sa jakom vizuelnom senzacijom.